

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl dne 26. 6. 2013 v senátu pro řízení ve věcech soudců složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a jeho členů JUDr. Antonína Draštíka, Mgr. Pavla Punčocháře, JUDr. Stanislava Potužníka, JUDr. Jana Mikše a JUDr. Dany Hrabcové, Ph. D., o návrhu **předsedy Okresního soudu v Litoměřicích**, se sídlem Litoměřice, Na valech 525/12, proti **JUDr. Š. L.**, zastoupenému JUDr. Janem Žákem, advokátem se sídlem Vlašimská 1876/13, Praha 10 – Vinohrady,

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů,

JUDr. Š. L.,
narozený dne X,
soudce Okresního soudu v Litoměřicích,

j e v i n e n, že

jako soudce Okresního soudu v Litoměřicích ve věci sp. zn. 1 E 827/99 při dražebním jednání dne 26. 10. 2012 nevyzval přítomného dražitele L. P. učinit podání a v rozporu se skutečným průběhem dražebního jednání v protokolu zaznamenal, že přítomný dražitel prohlásil, že nehodlá dražit a dále, že soud končí opakované dražební jednání z důvodu, že přítomný dražitel neučinil ani nejnižší podání,

tedy

zaviněně porušil

povinnosti soudce vyplývající z § 80 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích ve znění pozdějších předpisů, a ohrozil důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů,

tím spáchal

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů,

a za to **se mu ukládá**

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů, kárné opatření

snížení platu o 10 % na dobu 4 (čtyř) měsíců.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel předseda Okresního soudu v Litoměřicích podal u Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného návrh na kárné řízení proti JUDr. Š. L., soudci Okresního soudu v Litoměřicích, v němž tomuto soudci vytýkal jeho postup ve věci Okresního soudu v Litoměřicích sp. zn.1E 827/99, v níž dne 26. 10. 2012 konal jednání, přičemž obsah protokolu o jednání neodpovídá skutečnosti. Jednání se zúčastnil L. P. jako dražitel, předal soudci občanský průkaz a doklad o složení dražební jistiny, přičemž z chování soudce, který měl v ruce dřevěné kladívko, a sdělil mu, že dražit nebude, měl za to, že jednání soudce vede jako jednání o odročení dražby. Soudce dražiteli sdělil, že zástupce oprávněného podala žádost o zjednodušení dražební vyhlášky a kvůli tomu se dražba nemovitostí konat nebude. Dražitel požádal o stejnopis protokolu o jednání a z něho zjistil, že se zúčastnil dražebního jednání a nikoliv jednání o odročení dražby, že v průběhu jednání neučinil jako dražitel ani nejnížší podání (k němuž však soudcem nebyl ani vyzván) a z toho důvodu bylo dražební jednání skončeno. Protože podle něj protokol o jednání neodpovídal průběhu jednání dne 26. 10. 2012, hovořil se soudcem a když u něj neuspěl, podal stížnost na jeho postup v uvedené věci. Jeho stížnost byla, po jejím prošetření, shledána důvodnou. Bylo zjištěno, že protokolace v uvedeném spisu neodpovídala skutečnému průběhu jednání, přičemž bylo prokázáno, že se soudce dopustil nevhodného chování vyvolávajícího zároveň důvodné pochybnosti o řádném postupu ve věci. Soudce nezachytil v protokolu průběh jednání tak, jak se odehrál, ale tak, aby obsah protokolu odůvodňoval jeho další postup, a to nekonání dražby. Jeho nevhodné chování mělo za následek i vznik průtahů ve věci. Toto chování, vykazující společenskou škodlivost naplnilo, podle navrhovatele, skutkovou podstatu kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a proto navrhl, aby kárný soud uložil za kárné provinění kárně obviněnému soudci kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a to snížení platu.

Kárně obviněný soudce se k návrhu písemně vyjádřil dne 20. 2. 2013. Podle něj se stěžovatel (L. P., pozn. NSS) již den před nařízeným jednáním telefonicky dotazoval na okolnosti týkající se dražby samé, ty mu však soudce odmítl poskytnout, a sdělil mu, že po zaplacení dražební jistoty mu informace, na které má jako dražitel právo, budou poskytnuty. Pokud jde o průběh jednání dne 26. 10. 2012, pak k němu se dostavil pouze L. P., předložil doklad o složení dražební jistoty (ten převzala zapisovatelka a odešla z jednací síně zhotovit jeho kopii) a chtěl se seznámit s obsahem spisu. Soudce ho seznámil s podáním zástupkyně oprávněného, z něhož podle soudce vyplývalo, že oprávněný požaduje oprávněně změnu ceny

dražených nemovitostí, a důsledkem toho může být nové ocenění dražených nemovitostí a následná úprava výsledné ceny nemovitostí pro účely dražby, což by mělo v konečném důsledku vliv na výši nejnižšího podání. Dále soudce dražiteli (L. P.) sdělil, že pokud by na žádost oprávněného nereagoval, je nebezpečí, že oprávněný napadne opravným prostředkem rozhodnutí o udělení příklepu, což by znamenalo zbytečné prodloužení řízení. Podle soudce pak dražitel prohlásil, že nemá zájem dražit. Následně pak soudce dražební jednání ukončil a vyhotovil protokol, aniž by učinil výzvu dražiteli k učinění podání, neboť měl za to, že dražitel zájem dražit v tomto okamžiku nemá a chce vyčkat případného dalšího dražebního jednání, následujícího po rozhodnutí o případné změně ceny dražených nemovitostí. Dále soudce uvedl, že si není vědom žádného nevhodného jednání ze své strany v této konkrétní věci. S kárným návrhem nesouhlasil.

Ze spisu Okresního soudu v Litoměřicích sp. zn. E 827/99 (oprávněný: Česká spořitelna, nyní CORSAIR Luxembourg N 11 S.A. proti F. N. pro pohledávku 554.551,50 Kč, prodejem nemovitostí) zjištěno, že návrh byl podán 26.4.1999, na nařízení výkonu rozhodnutí – prodejem nemovitostí – spoluvlastnického podílu. Usnesením ze dne 16. 9. 1999, č. j. E 827/99-16, soud nařídil výkon rozhodnutí prodejem nemovitostí. Usnesení nabylo právní moci 15. 10. 1999. Usnesením ze dne 7. 2. 2000 byl ustanoven znalec k ohodnocení pozemků. Znalecký posudek byl podán. Usnesením ze dne 19. 9. 2000, č. j. E 827/99-51, soud určil odhadní cenu nemovitostí. Usnesení nabylo právní moci 17. 10. 2000, podle doložky na něm vyznačené.

Usnesením ze dne 2. 8. 2012, č. j. 1 E 827/99-352, vydal kárně obviněný soudce JUDr. L. dražební vyhlášku, kterou nařídil na den 26. 10. 2012 v 8 hodin dražební jednání. Usnesení doručoval a zajistil jeho vyvěšení na úřední desce soudu.

Do spisu došel dne 31. 8. 2012 (č. l. 354) přípis oprávněného – návrh na vydání opravného usnesení - spojení celkové ceny parcel, čímž dojde ke zjednodušení dražební vyhlášky a její větší srozumitelnosti. Na č. l. 355 je záznam, že soudce nebude do dne dražby, vzhledem k personálnímu obsazení soudu, vydávat opravné usnesení. ÚZ je z data 4. 9. 2012. Pod ÚZ je pokyn soudce kanceláři: Spis založ na dražební jednání. Pod č. l. 361 spisu je založen přípis oprávněného ze dne 19. 10. 2012, jímž reaguje na dražební vyhlášku ze dne 2. 8. 2012 a žádá zaplacení svých pohledávek v souladu s § 336g o. s. ř. v hotovosti, a to na účet oprávněného.

Na č. l. 374 v spisu je záznam: Dne 25. 10. 2012 telefonicky žádá zájemce o dražbu sdělení součtu dražební jistoty a sdělení, zda se koná dražební jednání. Soudce mu sdělil, že dražební jednání nebylo odvoláno a bližší údaje k věci odmítl podat telefonem. Na č. l. 375 spisu je fotokopie příjmového dokladu ze dne 26. 10. 2012 o tom, že L. P., T., složil částku 15.000 Kč, účel je vyznačen 1 E 827/99.

Na č. l. 376 je protokol o dražbě nemovitostí konané 26. 10. 2012 u Okresního soudu v Litoměřicích. Od soudu byli přítomni JUDr. Š. L., soudce, a T. P., zapisovatelka. Dále nebyla přítomna zástupkyně oprávněného Mgr. S. B., ale byl přítomen dražitel L. P., bytem T., S. 293. V protokolu je dále uvedeno:

„Dražitel předložil doklad o složení jistoty, který se zakládá jako č. l. 375. Soudce před vlastní dražbou provedl důkaz listinou přečteno podání oprávněné č. l. 354 a č. l. 361, LV č. 46 obec a k. ú. V., LV.č. 496 obec a k. ú. V.

Přítomnému dražiteli podle § 5 o. s. ř. podáno poučení.

Přítomný dražitel prohlašuje, že za těchto podmínek nehodlá dražit.

Vyhlášeno usnesení:

Soud končí opakované dražební jednání, když jediný dražitel neučinil ani nejnižší podání.“

Jednání bylo skončeno v 8,15 hodin, dražiteli na jeho žádost byl vydán stejnopis protokolu. Protokol podepsal JUDr. Š. L., soudce a T. P., zapisovatelka.

Na č. l. 377 je usnesení ze dne 26. 10. 2012, jímž soud poučuje oprávněnou, že po uplynutí tří měsíců od bezúspěšné dražby (proběhla 26. 10. 2012) lze podat návrh na další dražební jednání a dále, v reakci na podání ze dne 31. 8. 2012, že vzhledem k uplynutí delší doby po rozhodnutí o ceně je možno žádat vypracování dodatku znaleckého posudku jímž by byla stanovena cena nemovitostí a následně vydáno nové rozhodnutí o ceně nemovitostí, tak jak to požaduje oprávněná ve svém podání. Č. l. 385 soudce usnesením vydal dražební vyhlášku, jíž nařídil dražební jednání na den 1. 2. 2013 v 8 hodin. Dne 1. 2. 2013 vydražil pozemky L. P.

Z výpovědi svědkyně T. P., že pracuje na Okresním soudu v Litoměřicích jako zapisovatelka a asi 2 roky pracuje s kárně obviněným soudcem při exekučních jednáních. Takto s ním spolupracovala i u dražebního jednání dne 26. 10. 2012, které skončilo asi za 15 minut. Jednací síň otevřela svědkyně, měla v elektronické podobě předpřipravenou kopii z minulého jednání. Do jednací síně po ní vstoupil kárně obviněný soudce a spolu s ním i dražitel a oba spolu komunikovali. Dražitel předložil na výzvu občanský průkaz i doklad o zaplacení dražební jistoty. Kárně obviněný soudce vyzval svědkyni, aby šla okopírovat doklad o zaplacení dražební jistoty a proto svědkyně nebyla v jednací síni přítomna po celou dobu jednání. Po dobu po kterou byla v jednací síni přítomna, neslyšela od dražitele prohlášení, že nehodlá dražit, naopak stále se dotazoval proč nemůže dražit, v podstatě se rozčiloval, že nemůže dražit. Když se do jednací síně vrátila, kárně obviněný soudce dražitele seznamoval s návrhem zástupkyně oprávněného. Údaje do protokolu o jednání jí nadiktoval kárně obviněný soudce.

Z výpovědi svědka L. P., že měl zájem vydražit pozemky, které byly předmětem dražby dne 26. 10. 2012 a proto den před dražbou telefonoval kárně obviněnému soudci a dotazoval se ho jednak na to, zda se dražební jednání ve stanovený den uskuteční a jednak na to, jaká je dražební jistota, protože v dražební vyhlášce byly uvedeny ceny jednotlivých dražených parcel, nikoliv celková cena dražených pozemků. Kárně obviněný soudce mu odpověděl, že nic počítat nebude, protože je všechno uvedeno v dražební vyhlášce a dále mu řekl, aby přijel na jednání, protože tam se dozví víc. Druhý den proto svědek přijel k nařízenému dražebnímu jednání, v pokladně soudu složil dražební jistotu, a pak jako jediný před jednací síní čekal na zahájení jednání. Asi 5 minut před stanovenou hodinou jednání přišel k jednací síni kárně obviněný soudce a svědkovi sdělil, že dnešní dražební jednání se konat nebude a odešel, a za chvíli se vrátil a v ruce měl dražební kladívko. Poté byl svědek vyzván ke vstupu do jednací síně, kde byl požádán o předložení občanského průkazu a dokladu o složení dražební jistoty. Pak kárně obviněný soudce začal číst různé zástavy, které vážnou na dražených nemovitostech, a nakonec přečetl dopis nebo žádost oprávněného o zjednodušení dražební vyhlášky a svědkovi sdělil, že na základě této žádosti dražit nelze. Svědek byl rozzlobený, proč mu to kárně obviněný soudce nesdělil předchozí den, když mu telefonoval, protože jel zbytečně z Trutnova do Litoměřic, soudce přesto jednání ukončil a protože svědkovi nebylo jasné, proč se dražební jednání nekonalo, požádal o kopii protokolu o jednání, kterou si ještě v budově soudu přečetl a zjistil, že podle obsahu protokolu se zúčastnil dražebního jednání, které skončilo, protože svědek jako jediný dražitel neučinil ani nejnižší podání. To ho rozzlobilo a proto vyhledal soudce, který jednání vedl chtěl po něm, aby buď byla provedena dražba, nebo aby do protokolu napsal skutečný průběh jednání, tedy, že bylo odročeno. Protože to soudce odmítl, poradil se telefonicky

se známým a podal stížnost přímo u soudu a doma pak sepsal celou situaci a zaslal okresnímu soudu.

Z obsahu protokolu sepsaného u Okresního soudu v Litoměřicích dne 26. 10. 2012 s L. P. (od soudu byla přítomna L. S.), že L. P. podal dne 26. 10. 2012 stížnost na postup soudce JUDr. Š. L. ve věci 1 E 827/99. Podle stěžovatele protokol o jednání E 827/99-376, který obdržel dne 26. 10. 2012 neodpovídal skutečnosti, v protokolu uvedená věta Přítomný dražitel prohlašuje, že za těchto podmínek nehodlá dražit, není pravdivá, nic takového u jednání neprohlásil. Jeho vůlí bylo dražené nemovitosti vydražit se všemi závadami uvedenými v dražební vyhlášce. Není pravda, že neučinil nejnižší podání, neboť toto mu nebylo umožněno. K tomu, aby činil podání, nebyl vůbec vyzván. O nemovitosti má zájem, proto vážil cestu k soudu 160 km a složil dne 26. 10. 2012 dražební jistotu v hotovosti do pokladny soudu.

Svoje údaje uvedené do protokolu výše uvedeného L. P. doplnil písemností ze dne 31. 10. 2012, která byla doručena Okresnímu soudu v Litoměřicích dne 2. 11. 2012.

Z obsahu protokolu sepsaného u Okresního soudu v Litoměřicích dne 31. 10. 2012 s T. P., zapisovatelkou, o průběhu dražebního jednání dne 26. 10. 2012 ve věci 1 E 827/99 L. P. (od soudu byla přítomna JUDr. Alena Herčíková, místopředsedkyně soudu) že pokud je v protokolu uvedeno, že „Přítomný dražitel prohlašuje, že za těchto podmínek odmítá dražit“, pak toto dražitel P. neuvedl, ale po sdělení soudcem JUDr. L., že nebude dražit vzhledem k návrhu oprávněné, stále JUDr. L. vytýkal, že to, že nebude dražit mu mohl sdělit předchozí den do telefonu, když tuto informaci mu odmítl sdělit s tím, že po telefonu se informace nesdělují, a ne ho nechat přijet spoustu kilometrů a složit jistotu a pak mu teprve sdělit, že se dražit nebude. Zájem dražit měl. Ona protokolovala podle diktátu soudce.

Z obsahu protokolu sepsaného u Okresního soudu v Litoměřicích dne 5. 11. 2012 s JUDr. Š. L., o průběhu dražebního jednání dne 26. 10. 2012 ve věci 1 E 827/99 (od soudu byla přítomna JUDr. Alena Herčíková, místopředsedkyně soudu), že poté, co seznámil dražitele s výpisem z LV, s návrhem oprávněné strany na vydání nové dražební vyhlášky, kde by se dražily pozemky v celku a nikoliv jednotlivě a tedy i o změně ceny, poučil ho podle § 5 o. s. ř. o tom, že proti usnesení o stanovení nové, nižší ceny může být podáno odvolání a nelze proto říct, kdy se bude dražit znovu. Po dotazu, zda za těchto podmínek bude dražit, dražitel odpověděl, že za takových podmínek nemá zájem dražit. Jednání skončilo, byl mu předán protokol. V jednací síni k protokolaci nic nenamítal. Až po nějaké době ho chtěl navštívit v kanceláři, soudce s ním jednal na chodbě a odmítl na jeho žádost jít do jednací síně a provést dražbu. Když jeho žádost odmítl, začal se rozčilovat, že jel k soudu zbytečně. Dále se JUDr. L. vyjádřil ke své praxi i v jiných věcech s tím, že pokud se vyskytne nějaký problém, jedná stejně, z opatrnosti nedraží.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl kárný soud k závěru, že návrh je důvodný.

Kárně obviněný soudce při protokolaci o průběhu dražebním jednání dne 26. 10. 2012 ve věci 1 E 827/99 nepostupoval správně a nezaznamenal do protokolu o jednání jeho skutečný průběh, ale uvedl do protokolu takové skutečnosti, které odůvodňovaly jeho další postup, tedy nekonání dražby, přestože jediný přítomný dražitel chtěl dražit, nebyl však vyzván, aby činil podání.

Po nařízení dražebního jednání na den 26. 10. 2012 a poté, co do spisu 1 E 827/99 došlo dne 31. 8. 2012 podání právní zástupkyně oprávněného, které si kárně obviněný soudce vyložil, mimo jiné, tak, že jde o žádost o změnu dražební vyhlášky a změnu ceny dražených pozemků,

což by mohlo být podle něj důvodem pro odročení dražebního jednání (viz tvrzení kárně obviněného u ústního jednání kárného soudu dne 23. 5. 2013, strana 56 spisu 13 Kss 1/2013 NSS), kárně obviněný soudce přestože do dražebního jednání zbývaly ještě téměř dva měsíce, nařizené dražební jednání neodročil, ani si nevyžádal od právní zástupkyně oprávněného vyjasnění, zda skutečně požaduje změnu ceny dražených pozemků, pouze jí sdělil, že do dne dražebního jednání nebude rozhodnuto o vydání jí požadovaného opravného usnesení. Takto postupoval, přestože byl rozhodnut dne 26. 10. 2012 nedražít, protože do protokolu před Okresním soudem v Litoměřicích dne 5. 11. 2012 uvedl: „...pokud se vyskytne nějaký problém, jednám stejně, z opatrnosti nedražím.“ O tom, že byl kárně obviněný soudce rozhodnut dne 26. 10. 2012 nedražít svědčí i výpověď svědka L. P., podle které dne 26. 10. 2012 před započítím jednání ve věci 1 E 827/99 jej na chodbě před jednací síní oslovil kárně obviněný soudce a sdělil mu, že dnešní dražební jednání se konat nebude. Sdělení soudce svědka rozčílilo a i poté, co vstoupil do jednací síně stále se, podle svědkyně T. P., dotazoval, proč nemůže dražit a projevoval velký zájem dražit, přičemž kárně obviněný soudce mu vysvětlil, že to je z důvodu přípisu právní zástupkyně oprávněného, který mu také přečetl, což kárně obviněný soudce připouští např. ve svém vyjádření ke kárnému návrhu ze dne 20. 2. 2013. Kárně obviněný soudce pak svůj další postup ve věci a protokolaci o dražebním jednání dne 26. 10. 2012 vysvětluje tím, že svědek v postavení dražitele u dražebního jednání dne 26. 10. 2012 prohlásil poté, co jej kárně obviněný soudce seznámil s obsahem spisu, že „(za) těchto podmínek nehodlá dražit“. Protokol o dražebním jednání ze dne 26. 10. 2012 obsahuje takovýto údaj, avšak svědek L. P. vylučuje, že by toto prohlášení učinil, protože dražit chtěl, a neslyšel, že by kárně obviněný soudce do protokolu tato slova, tedy toto jeho údajné prohlášení, diktoval. Svědkyně T. P., která u uvedeného jednání zapisovala vypověděla, že napsala to, co jí soudce nadiktoval, avšak sama takové prohlášení od dražitele L. P. neslyšela, naopak ten se stále rozčiloval, proč nemůže dražit a dožadoval se toho, aby mohl dražit. Svědkyně T. P. nebyla přítomna v jednací síni po celou dobu jednání kárně obviněného soudce s dražitelem a nemohla tedy slyšet celou jejich komunikaci. Bylo tedy nutno posoudit tvrzení kárně obviněného soudce a výpověď svědka L. P., kterou učinil po řádném poučení svědka včetně trestních následků křivé výpovědi, s přihlédnutím ke všem ostatním provedeným důkazům. Vzhledem ke všem zjištěným okolnostem má kárný soud za to, že nebylo prokázáno tvrzení kárně obviněného soudce, že dražitel L. P. u dražebního jednání dne 26. 10. 2012 prohlásil, že nehodlá dražit. Kárný soud přihlížel i k další nesprávné protokolaci průběhu dražebního jednání dne 26. 10. 2012, které podle obsahu protokolu kárně obviněný soudce ukončil, protože „jediný dražitel neučinil ani nejnižší podání“, když z tvrzení kárně obviněného soudce, svědka L. P. i svědkyně T. P. bylo prokázáno, že kárně obviněný soudce svědka L. P. jako dražitele k činění podání (§ 336i o. s. ř.) nevyzval. Obrana kárně obviněného soudce, že vycházel z toho, že přítomný jediný dražitel L. P. neměl zájem dražit, tedy nehodlal dražit, byla vyvrácena. Důvodem, proč dne 26. 10. 2012 nebyly pozemky draženy nebyl důvod v nezájmu dražitele o dražbu, neboť té se přítomný dražitel stále dožadoval, ale přesvědčení kárně obviněného soudce, že v uvedený den nelze dražit vzhledem k přípisu právní zástupkyně oprávněného došlému do spisu 31. 8. 2012, přičemž o tomto svém přesvědčení a rozhodnutí v uvedený den nedražít se snažil přesvědčit i jediného přítomného dražitele, ve kterém vyvolal dojem, že se jedná o odročení jednání, kdežto v protokolu o jednání kárně obviněný soudce uvedl, že ke dražbě nedošlo, protože jediný dražitel neučinil ani nejnižší podání. Tedy kárně obviněný soudce uzpůsobil obsah protokolu v rozporu s tím, jak jednání skutečně probíhalo. To vyvolalo v dražiteli a svědku L. P. velké překvapení a vlnu nesouhlasu s takovýmto postupem kárně obviněného soudce, které projevil již týž den podáním stížnosti na něj, kterou pak ještě písemně doplnil.

Podle § 80 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., soudce a přísedící je povinen vykonávat svědomitě svou funkci a při výkonu funkce a v občanském životě se zdržet všeho, co by mohlo

narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů.

Kárný soud dospěl k závěru, že kárně obviněný soudce při dražebním jednání dne 26. 10. 2012 ve věci 1 E 827/99 Okresního soudu v Litoměřicích zaviněně porušil povinnosti soudce vyplývající z výše citovaného § 80 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., a tím ohrozil důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů. Porušení povinností kárně obviněného soudce považuje kárný soud za závažné. Porušením povinností soudce se kárně obviněný soudce dopustil kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

Podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., kárným proviněním soudce je zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

Při úvaze o kárném opatření, které je třeba za spáchané kárné provinění kárně obviněnému soudci uložit, přihlížel kárný soud jednak k závažnosti kárného provinění, jednak k osobě kárně obviněného soudce a k tomu, zda se již v minulosti dopustil porušení povinností soudce. Z osobního spisu kárně obviněného soudce vyplývá, že mu přípisem ze dne 12. 3. 2012 vytkla předsedkyně Okresního soudu v Litoměřicích podle § 88a zákona č. 6/2002 Sb., že ve věci 17 C 173/2007 (v níž byl dne 9. 2. 2012 podán návrh na vydání předběžného opatření, o němž soudce rozhodl s datem 17. 2. 2012, věc předložil kanceláři 21. 2. 2012 a usnesení bylo vypraveno k doručení 24. 2. 2012), nebyla dodržena lhůta podle § 75c) odst. 2 o. s. ř. (k této věci náleží stížnostní spis 14 ST 5/2012). K této výtce kárný soud přihlížel. Pokud kárný navrhovatel v návrhu odkazoval i na spis Spr 267/2008 – z jehož obsahu vyplývá, že přípisem ze dne 22. 3. 2010 vytkla místopředsedkyně Okresního soudu v Litoměřicích kárně obviněnému soudci podle zákona č. 6/2002 Sb., průtahy ve věci 13 C 195/2007, v níž byla podána stížnost a byla shledána důvodnou, přičemž vytýkací dopis převzal kárně obviněný soudce dne 29. 3. 2010 (k této věci náleží stížnostní spis 14 ST 5/2010), pak k této výtce kárný soud nepřihlížel, protože nejde o výtku podle § 88 a zákona č. 6/2002 Sb., (drobné nedostatky v práci nebo drobné poklesky v chování může orgán státní správy soudů, který je oprávněn podat návrh na zahájení kárného řízení, vyřídit tím, že je soudci, předsedovi soudu, místopředsedovi soudu, předsedovi kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu vytkne, je-li to postačující), neboť výtka nebyla uložena orgánem státní správy soudů, který je oprávněn podat návrh na zahájení kárného řízení. Z hodnocení kárně obviněného soudce vypracovaného JUDr. Alenou Herčíkovou, místopředsedkyní Okresního soudu v Litoměřicích vyplývá, že u Okresního soudu v Litoměřicích pracuje kárně obviněný soudce od roku 2007 (má však mnohaletou praxi soudce u jiných okresních soudů i u Krajského soudu v Ústí nad Labem), od počátku na úseku exekucním, od 10. 4. 2013 pak na úseku civilním. Nelze mu upřít, že je pracovitý a svoji práci vykonává bez ohledu na časovou náročnost, je to soudce i vzhledem ke svému věku zkušený a pracovitý, nicméně výsledky jeho práce často neodpovídají úsilí, které na svoji práci vynakládá. V jeho jednání lze rozeznat určité znaky zbrklosti, nesoustředěnosti a impulzivitu. Tomuto povahovému rysu lze přičítat i právě leckdy ne zcela standardní chování k účastníkům řízení. Svá ústní jednání vede poměrně autoritativně a nekompromisně. Předseda Okresního soudu v Litoměřicích se k osobě kárně obviněného soudce, kterého zná od podzimu roku 2012, vyjádřil tak, že po převzetí civilního senátu, především v dubnu 2013, končí velké množství věcí, práci se věnuje maximálně a kvalitně, což je pro soud důležité, protože je personálně špatně obsazen (z 22 potřebných soudců práci vykonává 15) na soudu chybí 21 administrativních sil. Lidé jsou unaveni a někdy dochází k chybám.

Vzhledem ke všem rozhodujícím výše uvedeným skutečnostem a k tomu, že kárně obviněný soudce nebyl dosud kárně trestán, má kárný soud za to, že přiměřeným kárným opatřením za prokázané kárné provinění je snížení platu o 10% na dobu čtyř měsíců podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů.

Poučení: Proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 26. června 2013

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně kárného senátu